

Anotacija. Skaitmeninė revoliucija arba interneto ir skaitmeninių medijų visuotino taikymo era atnešė daugybę pokyčių. Skaitmeniškumas, kodo lygmenyje suvienodinantis visų medijų – verbalinių ar vizualinių – prigimtį, sudarė sąlygas atskiroms medijoms jungtis į visumą. Be to, atsirado begalė naujų būdų gaminti, saugoti ir dalintis informacija, radikaliai keičiančių pačios informacijos pobūdį. Tradicinės medijos vis labiau skaitmenizuojamos ir didžiąja dalimi įsiliejo į naujųjų elektroninių medijų sferą. Iš esmės pasikeitė tarpusavio bendravimo modeliai, susikūrė ištisos bendruomenės, kurių virtualaus bendravimo poreikis ir būdas iš esmės pakeitė kalbą. Greta sakytinės ir rašytinės atsirado elektroninė kalbos atmaina. Interneto sukeltos transformacijos daugelio yra įvardijamos kaip „skaitmeninių medijų“, sudarančių šių laikų „naujųjų medijų“ turinį, eros pradžia. Straipsnio tikslas – aptarti naujųjų medijų kalbos komponentus, jos kūrimo bei vartosenos pokyčių tendencijas, įvertinti el. medijų komunikacinį kontekstą ir pateikti naujųjų medijų kalbos kūrėjo / vartotojo portretą.

Atlikta analizė atskleidė, kad naujųjų medijų kalboje bendravimas rašytiniu tekstu yra tik vienas iš daugelio būdų minčiai reikšti. Vis dažniau vartotojai dalinasi neverbaline informacija, perduodama hiperteksto nuorodomis, bendrauja tarpusavyje keisdami vaizdo, muzikos įrašais, tekstinius komentarus keičia grafiniais ženklais. Plečiasi naujųjų medijų kalbos vartosenos sritys, ji plinta visuose mobiliuosiuose įrenginiuose. Paaukliai yra aktyviausi elektroninės kalbos atmainos kūrėjai ir šios naujosios el. medijos vartotojai, kurie ugdo savo skaitmeninį raštingumą „dvikalbystės“, t. y. norminės kalbos ir elektroninės kalbos atmainos sistemoje.